

РЕШЕНИЕ

№ 7843

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА

при участието на секретаря СОФИЯ Г. РАЙКОВА
като разгледа докладваното от ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА Гражданско дело № 20231110128189 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на И. К. Д., чрез пълномощника адв. Д. М., срещу „*****“ ЕООД, ЕИК *****, с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл.26, ал.1 от ЗЗД за прогласяване нищожността на клаузата в сключен между страните договор за паричен заем №***** от 30.07.2019г., предвиждаща такса за експресно разглеждане на заявлението за отпускане на кредит, поради противоречие със закона, заобикаляне на закона и накърняване на добрите нрави, и като неравноправна, както и осъдителен иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД за връщане на платената въз основа на посочената клауза, сума в размер на 120,45 лв. В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответната страна „*****“ ЕООД, чрез пълномощника юрисконсулт И., с който предявените искове се оспорват изцяло. Поддържа се, че след служебно извършена справка, не се открива кредитно правоотношение, с твърдяните в исковата молба, параметри на съдържанието, както и информация за осъществени плащания по същото. Навеждат се доводи за злоупотреба с процесуални права от страна на ищеца. Отправя се искане за присъждане на разноски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено от *фактическа и правна страна* следното:

С определението по насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание, съдът се е произнесъл по отправените от ищеца с исковата

молба, доказателствени искания, както и е посочил, съобразно твърденията му, кои факти и обстоятелства, при условията на пълно доказване следва да установи, като на основание чл.146, ал.2 ГПК, съдът е изпълнил процесуалното си задължение, да укаже изрично на ищеца, че същият не сочи доказателства за фактите и обстоятелствата, които следва да докаже, а именно съществуването на кредитно правоотношение с ответното дружество със съдържанието, посочено в исковата молба, както и да установи факта на плащане на процесната сума в полза на ответника.

С последваща молба от 23.10.2023г., ищецът чрез процесуалния си представител е отправил доказателствени искания, по които след вземане на становището на ответната страна, съдът се е произнесъл с определение в закрито заседание от 15.11.2023г., с което ги е отхвърлил като неоснователни, поради това че същите са неотнорми.

При провеждане на откритото съдебно заседание по делото, процесуалният представител на ищеца отново е отправил доказателствени искания, по основателността на част от които, съдът е обективирал своето произнасяне, а по другата част от тях се е произнесъл с протоколно определение от 13.12.2023г., с което ги е отхвърлил като неоснователни, като е посочил съображенията си.

В хода на настоящото производство, ищецът не доказва твърденията си, изложени в исковата молба, за съществуването на кредитно правоотношение с ответното дружество със съдържанието, посочено в исковата молба и включващо клауза, предвиждаща такса за експресно разглеждане на заявлението за отпускане на кредит, както и факта на плащане на процесната сума за такса за експресно разглеждане на заявката за предоставяне на кредит, в размер на 120,45 лв., в полза на ответника.

С оглед на гореизложеното, ищецът следва да понесе правните последици на доказателствената тежест, като предявените иски претенции следва да бъдат отхвърлени.

По разноските.

Съобразно изхода от настоящия правен спор, на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК, в полза на ответната страна, с оглед изрично отправеното изявление за присъждане на разноси, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани, предявените от И. К. Д. с ЕГН *****, чрез пълномощника адв. Д. М., срещу „*****“ ЕООД, ЕИК *****, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.26, ал.1 от ЗЗД за прогласяване нищожността на клаузата в

сключен между страните договор за паричен заем №***** от 30.07.2019г., предвиждаща такса за експресно разглеждане на заявлението за отпускане на кредит, поради противоречие със закона, заобикаляне на закона и накърняване на добрите нрави, и като неравноправна, както и предявеният осъдителен иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД за връщане на платената въз основа на посочената клауза, сума в размер на 120,45 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК, И. К. Д. с ЕГН *****, да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, сумата в размер на 100 лв. за разноси по производството /юрисконсултско възнаграждение/.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____